

[Ole Hovmand.]

eller fordi man har fået en slags psykisk trauma med tandlægen i hovedrollen – så har det ifølge dette beslutningsforslag lov til at op- søge en anden tandlæge. Slet og ret, det er ikke andet, forslaget går ud på. Hvis vi holder dis- kussionen på dette plan, synes jeg, at løsningen er simpel.

Det, venstre her kommer med, er nærmest noget, der falder ind under menneskerettighe- derne. Det som barn at gå til tandlæge kan være en enorm belastning for en lille barne- sjæl, og det kan være meget vanskeligt at gen- nemføre en behandling på et barn, hvis man er kommet skævt ind på hinanden. Jeg er sikker på, at mange skoletandlæger med forståelse og tålmodighed gør et kæmpemæssigt arbejde for at hjælpe deres patienter over dette problem, men tilbage bliver der en restgruppe på et par procent, som ikke kan klares på anden måde end ved et skift til en anden tandlæge eller til en anden klinik. Det er ikke andet, forslaget går ud på.

Behandlingen skal ifølge forslagsstillerne også være gratis det andet sted. Retten til at gå et andet sted hen har man haft hele tiden, men man har blot samtidig fortabt sin ret til enhver form for betaling af behandlingen, og betalingen hos den privat praktiserende tandlæge har været til privat takst på Dansk Tandlægefore- nings opfordring til tandlægerne.

Skoletandplejen startede for ca. 50 år siden for at hjælpe de sociale tabere, den brede masse, dem, der ellers ikke ville få passet deres tænder. Den har udviklet sig til at blive et landsomfattende sundhedsapparat, som vi nu må beskytte den enkelte over for, hvis ikke han passer ind i systemet. Hvis vi gennemtrumfer dette strømlinjede system, får vi sociale tabere, som ikke kan få deres tænder behandlet andet sted, fordi man ikke har råd til at betale tand- lægen hans honorar.

På min egen klinik behandler vi ca. 800 sko- lebørn under dispensationstandplejeordningen, og det skyldes, at vi ikke har offentlig klinik i kommunen. Det eneste krav, jeg personlig har stillet til kommunen i den anledning i disse mange år, hvor behandlingen er foregået, er, at vi ikke under nogen omstændigheder vil be- handle børn, som kunne tænke sig at blive be- handlet et andet sted. Det vil jeg hverken ud- sætte børnene eller mig selv for. Alligevel del- tager 97,5 pct. af kommunens børn i tandpleje-

ordningen. Det er de samme gode muligheder, vi kan give børn og de offentligt ansatte skole- tandlæger i det daglige med dette forslag.

Det er hensigten, at forslaget ikke skal koste samfundet yderligere beløb til tandpleje, og det vil det heller ikke gøre efter min mening.

Dansk Tandlægeforening, Dansk Børnetand- lægeforening og andre, der mener, at nu vil hele det møjsommeligt opbyggede system falde sammen, kan ikke forlange at blive taget alvor- ligt i en så simpel sag. Hele det opsøgende ar- bejde vil bryde sammen, siges der. Hold da lige et øjeblik! Det er ganske få procent, der aktivt ønsker at gå et andet sted, der gør det, og de går til en anden tandlæge. De resterende kan skoletandlægen lave lige så meget opsøgende virksomhed på, han vil, og de kan rigtig hygge sig, for nu er de sluppet af med alle kværulan- terne.

Jeg ønsker venstre til lykke med et godt ini- tiativ, og jeg skal støtte det ud fra, hvad jeg har sagt her.

Karen Thurøe Hansen (KF):

Det lader jo til, det skal være en årligt tilba- gevendende begivenhed, at vi skal have den of- fentlige tandpleje til debat her i tinget, uanset at vi har en dispensationsordning, der løber til 1981 for de forskellige kommuner, som endnu ikke har oprettet offentlig tandpleje.

Venstres beslutningsforslag går i korthed ud på at tilgodese familiens mulighed for at vælge den løsning med hensyn til børnetandpleje, som passer bedst, uanset om der i forvejen fin- des en offentlig tandpleje i kommunen.

Vi er i det konservative folkeparti tilhængere af, at familien skal have lov til at have et frit valg med hensyn til mange ting. Men når for- slaget fra venstre nu går ud på, at man også skal betale det, den normale offentlige tand- pleje koster, til de praktiserende tandlæger, så må vi prøve på at se på det, når vi kommer til udvalgsarbejdet.

Må jeg have lov til at sige med hensyn til den offentlige tandpleje, at naturligvis er dis- pensationsordningen ikke en permanent ord- ning. Vi har dokumenteret viden om, at bør- nene i dispensationskommunerne er dårligere stillet end de børn, der er inden for den kom- munale tandpleje. Det kniber med den opsø- gende virksomhed. Den er også vanskeligere at administrere effektivt i kommuner uden den offentlige tandpleje. Den forebyggende be-